

בביהת המשפט המחויזי בירושלים

ת"פ 20-01-67104

מדינת ישראל

באמצעות פרקליטות מחויז תל-אביב (מיסוי וכלכלה)

רחוב מנחם בגין 154, תל אביב 6492107

טלפון : 03-5163093, פקס : 073-3924600

המאשימים

- ג ד -

1. בניין נתניהו

באמצעות עוה"ד בועז בן צור, ישראל ולנגרמן, דקלה סירקיס, כרמל בן צור ואסנת גולדשטיינט

מרחוב הארבעה 28, תל אביב

טל : 03-7155001 פקס : 03-7155000

ועה"ד עמית חדד ונעה מילשטיין

מרחוב ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל : 03-5333313 פקס : 03-5333314

2. שאל אלוביץ

באמצעות עוה"ד זיק חן ויהל דאר

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902;

טל : 03-6932077, פקס : 03-6932082

3. איריס אלוביץ

באמצעות עוה"ד מיכל רוזן עוזר ונעה פירר

מרח' ויצמן 2 (בית אמות), תל אביב 6423902

טל : 03-6932077, פקס : 03-6932082

4. ארנון מוזס

באמצעות עוה"ד נוית נגב ואיריס ניב-סבאג

מרח' ויצמן 2, תל-אביב 6423902;

טל : 03-6099914, פקס : 03-6099915

הנאשימים:

טענה מקדמית מטעם נאשימים 2-1-3

בהתאם להוראת סעיף 149 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב - 1982 (להלן: "החוק", מתקבדים הנאשימים 2 ו-3 (להלן: "המבקש", וביחד "המבקשים") להעלות את טענותם לפגם ופסול בכתב האישום (בהתאם לקבע בסעיף 149 (3) לחוק).

מלכתחילה נקבע יום 29.10.2020 כמועד להגשת טענותיהם המקדימות של המבקשים.

על מנת לנסתות לקדם וליעיל את המשפט באופן שיאפשר דיון והכרעה בטענה מקדמית דומה - זאת על מנת שניתן יהיה למסור מענה מפורט לכתב אישום מתוקן (ככל שהבקשה תתקבל) - הקדים נאשם 1 באמצעות באוותו. העלה את טענתנו לפגם ופסול בכתב האישום, למעלה משבועיים קודם למועד שנקבע כאמור.

בהחלטה מיום 15.11.2020, הורה בית המשפט הנכבד גם לבקשת להקדם את מועד העלאת טענתו המקדמית בדבר פגס או פסול בכתב האישום ליום 17.11.2020 (לאחר שבמענה לשאלת בית המשפט, הסכים הח"מ להקדם במספר ימים את מועד ההגשה של הטענה מטעמו).

הervletים מצטרפים לטענת נאש 1 על נימוקיה, ובקשתם להוסיף עלייה כדלקמן. מעט טיבה, يتבקש בית המשפט הנכבד להזכיר בה לאלטר ולהזכיר על תיקון כתוב האישום כמפורט בסוגרתה (סעיף 150 לחוק).

כל התധגות הוספו אלא אם צוין אחרת.

א. טענה מקדמית לפי סעיף 149 (3) לחוק: פגס או פסול בכתב האישום

א.1 עיקרי של הטענה

1. האישום הראשון בכתב האישום פגס ופסול משני טעמים עיקריים: במקומות בו היה על המאשימה לפרט היא קיירה ומקום בו הייתה צריכה ל��ר - הרחיבנה.
2. שיטת הקיצור שנעשתה, שלא בהתאם לדין, הייתה באמצעות השימוש בבieteniyim: בין היתר; 'רבות'; 'יככל'; 'לעתים'; 'חלק ניכר'; 'דרישות ממשמעות'.
3. בשימוש בהכללות כגון: 'בני הזוג'; 'נתניהו ורעיתו'; 'נתניהו ובני משפחתו'; 'בני הזוג אלוביץ'; 'הגורמים המקצועים הרלוונטיים'; 'אורומים שונים בקבוצת זק' ;
4. הרחיבת שנקטה, שלא בהתאם לדין, הייתה על דרך ציטוט ראיות בכתב האישום גופו ובנפשו אי שלו.

א.2 הדין המחייב בנסיבות כתוב אישום

5. סעיף 85 לחוק קובע כיצד על כתב האישום להיות מנוסח. לעניין העבודות קובע סעיף(4) לחוק, כי על כתב האישום להכיל את: "תיאור העבודות המהוות את העבירה, בצוין המקום והזמן מיידה שאפשר לברור".
6. תכלית הוראה זו פשוטה וברורה: עיצוב תחומי הדין ומתחן הזדמנויות הוגנת לנאים להכין את הגנתו כשגדיר המחלוקת נהרעה לו.
7. מכאן נוצרת חובתה של המאשימה בנסיבות כתב האישום: פרישה רחבה וברורה של העבודות הרלוונטיות המבוססות לטענתה את יסודות העבירה שהיא מייחסת לנאים. ערפלן של העבודות הרלוונטיות, מביאים לאי-דיוקה של ירידת המחלוקת ופוגעים בהגנת הנאים. מאידך, תיאור העבודות אין ממשמעו הכללתן של ראיות במסגרת כתב האישום, שלא זה המקום להסביר ולא זו הדרך להציגו.
8. זו מציאות המחוקק. היא לא בגדר המלצה.
9. בתים המשפט מרבים לצטט בפסיקתם את האמור בנוגע זה בספרו של המלומד יעקב קדמי, על צד הדין בפליליות, חלק שני, מהדי תשס"ט-2009, בעי : 916

"ב'פרשת העובדות' מתואר '*סיפור המעשה*' של הפרשה נושא האישום, בשתכלית התיאור הינה כפולה: ראשית, ליתן לבית המשפט תמונה של ה'*פרשה*' – תוך שימוש דגש על חלקו של הנאשם באחריות להתרחשותה – ולאפשר לו לקבוע על פיו את תחומי הדיוון; ושנית, ליתן לנאים תמונה של העובדות, שהtabuua מתועדת להוכיח – ושמכוון תבקש להרשיeo בעבירות המפורטות ב'horot ha-chiqok' – ולאפשר לו בדרך זו להבין את הגנתו.

'*תיאור העובדות*' המהוות את העבירה, משמעו – מכלול הנתונים העובדתיים המצביעים על כך כי נקיים יסודותיה של עבירה פלונית'. הריאוי הוא לשמר על הכללים המנחים הבאים:

1. '*סיפור העובדות*' חייב לשקף את כל מרכיבי העבירה, המוחסת לנאים, הנו הרכיבים המהווים את 'היסוד הפיזי', והן הרכיבים המהווים את 'היסוד הנפשי' שבת. '*סיפור העובדות*' חייב להיות זהה, שאמ' הנאשם מודה בו – די בכך כדי לבסס את הרשותו בעבירה המצוינות ב'*horot ha-chiqok*'.

2. '*סיפור המעשה*' מיועד להציג העובדות 'הרלוונטיות' להרשות, ולא להציג הראיות, שמכוון תבקש התביעה לקבוע שאוותן עובדות אכן נתקיימו. עם זאת, אין מניעה להציג עובדות המהוות 'ראיות נסיבותיות' לאמור, עובדות שמכוון תבקש בית המשפט לקבוע את קיומן של העובדות המהוות את העבירה...."

למרות שהדברים הם בגדר מושכלות ראשונים ופשותיים, נוכח שיטת הקיצור בה נקטה המאשימה שלא כדי בניסוח כתוב האישום, לא מיותר לחזור ולשנות:

כתב האישום נועד "לייתן לנאים תמונה של העובדות, שהtabuua מתועדת להוכיח – ושמכוון תבקש להרשיeo בעבירות המפורטות ב'horot ha-chiqok' – ולאפשר לו בדרך זו להבין את הגנתו".

ונוכח ההרחבה הפסולה על דרך של הכללתן של ראיות בכתב האישום:

"*סיפור המעשה*' מיועד להציג העובדות 'הרלוונטיות' להרשות, ולא להציג ה'ראיות, שמכוון תבקש התביעה לקבוע שאוותן עובדות אכן נתקיימו".

עקרונות ברורים אלה קיבלו ביטוי מפורש בפסיקה והם בגדר הלכה שלא מהרהורים אחריה. ראו נא למשל:
ע"פ 88/58 יהודא קיזור ני היושץ המשפטלי למשלה, פ"ד יב, 1628, 1634 (1958):

"המטרה העיקרית של גליון-אישום היא: מתן ידיעה ברורה לנאים על ההאשמות בהן הואשם. מן הנמנע שהיושץ המשפטלי יוכל בזמן המשפט להפריע את הנאשם בהאשמות שלא חזרין בגליון-האישום. על היושץ המשפטלי לצין באופן מפורש ובפה מלא מהן פרטיה ההאשמות בוגוע אליו בדעתו להביא עדויות, ואין די ברミזה בלבד. כל זה בא כדי לtotת לנאים אפשרות להבין את עדותם הנגדית. כלומר: מתן קריאת גליון-האישום צריך להתברר לנאים מה הוא העובדות שבדעת היושץ המשפטלי להסבירו נגידו."

11. ע"פ 534/84 אסתר אריה (פוחט) נ' מדינת ישראל, מא(3) 561 (1985) :

"אין להמעיט בחשיבותו של העבודות המפורשות בכתב האישום, כאשר המספרת החיצונית היא העיקרי ואילו התוכן חסר חשיבות. מערבת העבודות האמורה הווה הן את המקור והן את הסיבה לחקירה ולהגשת כתב האישום; בתחוםו מנהל הנאים את הגנתו, והוא המשמש את הייסוד, שעליו מותבקש בית המשפט לבנות את הכרעת הדין. וכך יש לעם שעובדות אלה, שבסכתב האישום הן כה חשובות, עד שמכריעות הן אף את העבודות שהוכחו במשפט, לגבי פירושו של חוק מסויים..."

12. רע"פ 9718/04 מדינת ישראל נ' טאלב נוארה (פורסם בנבו, 25.11.2007, פסקה ט'יו לפסק דין) של השופט רובינשטיין :

"בשלצמי רואה אני חשיבות רבה ומודגשת, כי הנאים יידע ביום הגשת כתב האישום אל נכון את כל אשר עמו יהיה להתמודד, שהרי זו תמצית זכויותיו הדיניות. ועוד, גם בית המשפט היושב לדין צריך שיידע מהי התמונה אליה עליו להידרש, במלואה."

13. רע"פ 2581/14 אסף יקוטיאלי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.2.2015), פסקה 26 לפסק דין של השופט דנציגר :

"... לנוכח של כתב האישום nodעת ממשמעות ניכרת. כתב האישום הוא המסמך המכונן של ההליך הפלילי [השו: סעיפים 67, 95(א) ו- 143 לחוק סדר הדין הפלילי. כן ראו יעקב קדמי על סדר הדין בפלילים 1915 ו- 1504 (מהודרה מעודכנת, 2009); גבריאל הלוי תורת הדין הפלילי ב (2011) 485]. זהו המסמך עימיו נדרש הנאים להתמודד. הוא המגלה לאנשים מהם המעשים או המחדלים המוכיחים לו ומהן הנסיבות המשפחת שאפפו אותו. הוא אף מודיע לאנשים מיהם העדים הקיימים להעיד בוגדו ובאה עבריות הוא נאשם, ומאפשר לו להעיר את ה"סיכון" הרובץ לפתחו. בМОנון זה, כתב האישום שוטה בפני הנאים את עיקר עדמותה של המאשימה, ומאפשר לו להעיר להליך הפלילי ולכלכל את צעדיו. בכתב האישום מקיים עבור הנאים "חומר בטחון המבוזדת את המשפט מפני נתונים וטענות חיצוניים שאינם חלק מתחום המחלוקת" [ע"פ 5102/03 מדינת ישראל נ' קלימי, [פורסם בנבו] פסקה 42 (4.9.2007) (להלן: עניין קלימי). כן ראו: ע"פ 88/58 היוזר כי היוזר המשפט לממשלה, פ"ד יב 1628, 1634 (1958)]. בכך מאוזן במידה מסוימת יתרונה המובהקת של התובעה בגדרו של ההליך הפלילי [השו: ע"פ 8080/12 מדינת ישראל נ' אולמרט, [פורסם בנבו] פסקה 3 לוחות דעת (6.7.2014)]. לנוכח מאפיינים אלו של כתב האישום, בריבוי נדרשת הקפדה של ממש על ניסוחו. "לאופן בו מנוסח בכתב האישום ישנה השפעה מהותית על יכולתו של הנאים להתגונן מפני האישומים נגידו" [ע"פ 7150/06 פלוני נ' מדינת ישראל, [פורסם בנבו] פסקה 35 לפסק דין (26.6.2008) (להלן: עניין פלוני)]. ניסוח בלתי מוקפם של כתב האישום עלול לשבש את הגנת

הנאות. ניסוח שגוי עלול לאגורם להתגוננות בלתי אפקטיבית, להתגוננות מפני עניינים בלתי רלוונטיים או ל"הפרקת" קו החזית העיקרי".

14. עקרונות ברורים אלה אף מחייבים את נציגי המאשימה בהתאם להנחיות פרקליט המדינה בנושא מדיניות התביעה לעניין הכתת וניסוח כתוב אישום ([הנחיות פרקליט מדינה מס' 3.1](#)) החולות עליהם.

15. בסעיף 10 להנחה נקבע:

"פירוט העובדות בכתב האישום נדרש כאמור, על מנת שיוצג בפני הנאות ובפני בית המשפט המכול העובדתי והנסיבתי המבוסס את יסודות העבירה. פירוט זה יש בו כדי לאפשר לבית המשפט לבחון את הרלוונטיות של הריאות המובאות בפניו ואת המידה שבה הן מבססות את העובדות הנטענות. בנוסף, חסיבותו במתן אפשרות לנואם לכלל הגנתו באופן מיטבי, על מנת שם יורשע בהסדר, יהיה בכתב האישום כדי להוכיח את התשתית העובדתית והנסיבתית לגזרת העונש".

16. ובסעיף 13 להנחה נקבע:

"בכתב האישום לא יובאו ראיות - נוסח בכתב האישום מתייחס רק לעובדות המקימיות את יסודות העבירה ולא לראיות המבוססות את אותן עבדות. כך למשל, יכתב בכתב האישום: 'הנאשם נמצא מסתור בביתו' ולא 'פלוני הייד כי הנואם הסתור בביתו'."

א.3. מנו הכלל המחייב פירוט עובדתי הולם - לעניינו: המאשימה קיירה וערפלה שלא דין

17. למורת העובדה, שהאישום הראשון מפורט מאד, במספר צמתיים מהותיים בחומרה המאשימה דוקא לערפל מקום שמתחייב פירוט. שכן, לשם הבנת התמונה העובדתית הרלוונטיות וגידור ירידת המחלוקת, צריך שתינתן למקשימים הזדמנויות הוגנת וסבירה להתגונן.

18. זאת עתה, כאמור, על דרך של שימוש בביטויים ובהכללות אשר בנסיבות העניין, כפי שיובהר להלן, אופן השימוש בהם פסROL, בהיותו מנוגד להוראות המפורשות של החוק והפטיקה.

19. טכניקת הקיזור, מקום בו היה על המאשימה לפרט ולהרחיב, הייתה באמצעות השימוש **בביטויים**: בין היתר; 'רבבות'; 'יככל'; 'עליתים'; 'חלק ניכר'; 'דרישות ממשמעותו'; ובשימוש **בחכלות** כגון: 'בני הזוג', 'нтннико и руиито', 'נתניהו ובני משפחתו', 'בני הזוג אלוביץ', 'הגורמים המקודעים הרלוונטיים', 'אורמינים' שונים בקבוצת בזק'. בשימוש בטכניקה זו, גורמת המאשימה לערפל והרחבת ירידת המחלוקת, בגין לדין ובאופן הפוגע ביכולתם של המקשימים להתגונן.

20. **ברישא של סעיף 27** לאישום הראשון נטען:

"הדרישות של הנואם נתנו להתערות בפרשומים באתר היו מגוונות וכללו בין היתר את סוגי הדרישות הבאות ... (כאן בא פירוט של סוג הדרישות הנטענות - הח"ם).

21. על פי העקרונות שפורטו לעיל, ועל מנת שהמקשימים יוכל לככל את הגנטם כדבעי, ודאי מקום בו טורחת המאשימה ומפרטת את סוגי הדרישות להם היא טוענת, אין כל מקום להוותיר את הרשימה 'פתוחה' לעת

מצוא באמצעות השימוש בביטוי "בין היתר" ואת ההגנה מgeshat דרך בסבך הראיות, כשהיא מנשה לנחש שמא באמצעותה של המאשימה סוגי דרישות אותן היא לא מצאה לנכון לפרט.

ממה נפשך? ככל שיש בידי המאשימה טענות נוספות בעניין זה, תואיל לפרטן. המשפט הפלילי אינו משחק מחבאים ואסור למאשימה לשומר ישפניש' בשרוולה. לעומת זאת, ככל שאין בידי המאשימה טענות נוספות אלא. כאמור, אין גם מקום שתשמור את האפשרות להעלות בשלב מאוחר יותר אם תגלויה לה כללה.

המאשימה, עתירת פרקליטים ומשאים, ליוותה את החקירה בפרשה וככירה את חומר הראיות לפני ולפנים. היא גיבשה את כתוב האישום וחובתה גם לדגד את יריעת המחלוקת. הורתת 'מרקם פתוח', נוגדת עקרונות יסוד של המשפט הפלילי ופגעת בזכותו של המבוקשים להליך הוגן.

וראו נא עוד בעניין זה את החלטת כבוד השופט שחסם בת"פ (ים) 34268-03-12 מדינת ישראל נ' זידמן ואחר' (פורסם בנבו, 9.2.2016), שם קיבל בית המשפט את בקשה הנאשימים והורה על תיקונו של כתוב האישום על דרך מהיקת ביטויי השטוטם 'בין היתר' ואחרים, כשהוא קובל (בסעיף 11 להחלטה):

הנאשימים טוענים כי השימוש בביטוי "ו/או" ו"לכל הפחות" בכתב ההחלטה נושא זיהוי בין האישום, ובביטויו "בין היתר" בכתב ההחלטה, עמוס ובלוזי מוגדר. טענה זו יש לקבל. יש ממש בטענה, כי לא ברור די הצורך מה העובדות המוחísticas לנאשימים. יש גם ממש בטענה, כי השימוש בביטויים עמוסים מסוג זה עלולה להוות פתח ליחס הסכמות ואמרות נוספות אשר זכרן המפורש לא בא בכתב האישום. לא מצאת הצדקה לשימוש בטכנית זו, גם נוכח טענות המאשימה כי לא ידועים לה כל הפרטים הרלוונטיים לגבי האירועים נשוא בכתב האישום. בנסיבות אלה, יש להורות על תיקונים של שני הטעיפים האמורים. בכלל הנוגע לסעיף 23, הרי שזה יתוקן באופן המוצע בפסקה 25 לתגובה המאשימה לטענות המקדיות (ראו גם הדרעת המאשימה, 31.12.12). בנוסף לכך, יש להסביר את המלים "לכל הפחות" מסעיף זה, שכן גם באלה טמון יסוד מובהק של אי בהירות. על הטעיף להיות ברור בשאלת למה הוא מתייחס, הינו להצעה, ליישור הקוו או לשניהם. בכלל הנוגע לסעיף 24, יושמו ממנו המלים "בין היתר".

היענות לביקורת המבוקשים לפירוט מלא של הטענות או לגיזו על דרך של מהיקת ביטויי השטוטם 'בין היתר' (ובביטויים דומים כפי שיפורט להלן), ובביא, מלבד הקפדה נדרשת על זכותם להליך הוגן, למיקוד המשפט וליעולו.

ברישא של סעיף 28 לאיושם הראשון נתען:

"תקופות בחירות שהתקיימו בתקופה הרלוונטית לאישום זה, וביעיר מרץ 2015, היו התקופות חשובות מאוד הנאש נטהנוו, ובמהלכן הווערו על ידן דרישות משמעותות להתרבותם בפרשומים באתר".

מן אותן דרישות משמעותיות שהועברו על ידי רה"מ נתנוו להתרבותם בפרשומים באתר - לא נדע. כתב האישום שותק ואני מפרט כנדרש את אותן דרישות הנטען על ידי רה"מ נתנוו, בתקופות הבחרות, אליהן מכוון המאשימה.

28. בהקשר זה גם מתבקש פירוט אל מי הווערו דרישות ממשמעותיו על ידי רה"מ נתניהו, **בתקופות הבחירה** בחודש ינואר 2013 ובחודש מרץ 2015. גם בהיבט זה, כתוב האישום מעורפל. הן בכך שהוא מדבר על 'תקופות הבחירה', והן בכך שהוא מדבר על דרישות שהועברו אך לא מצין למי הן הווערו.
29. חשיבות נוספת מינוחה יש לעניין זה ביחס למבקשת. זאת, כאשר מחלוקת שבתקופה הרלוונטית היו שתי תקופות בבחירה בלבד, כאשר לגבי הראונה בשנת 2013 אין כל טענה למעורבותה; ובאשר לשנייה שהתקיימה בחודש מרץ 2015, המעוד בו החלה המעורבות הנטענת של המבקשת נותר עמוס: "החל מראשית שנת 2015" (סעיף 22 לאיוסם); "יחל משנת 2015" (סעיפים 1 - 89 לאיוסם).
30. על פי העקרונות שפורטו לעיל ועל מנת שהמבקשים יוכל לכלכל את הגנותם כדבוי, **נדרשת המאשימה לפרט, ברוח בתן הקטנה, לאיזה דרישות (ולא לראיות המבוססות אותן) היא מכונת ולמי** הופנו על ידי רה"מ נתניהו בתקופת הבחירה.
31. בהיעדר פירוט מבוקש, תפגע זכותם של המבקשים להליך הוגן. גם במקרה זה, היענות לבקשה תתרום למיקוד המשפט וליעולו.
32. **בסייפה של סעיף 28** לאיוסם הראשון נטען:
- "תקופות אינטנסיביות נוספות הנאש נתניהו ורعيיתו להתערבויות בפרסומים באטריו היו סביב סיקורן של פרשיות שונות שבחן היו מעורבים הנאש נתניהו ורעייתו"* (וראו עניין זה גם סעיפים 29-30 לאיוסם).
33. גם ניסוח סעיף זה מהווה מכשול פסול בפני ההגנה. מדובר בכתב חידה ששולח את המבקשים לטור ולנחש למה מכונת המאשימה בהעלומה טענה שאף היא מצויה בלבית האירועים הרלוונטיים לכתב האישום.
34. הרמו לפטורן כתב החידה הוא בתשובה לשאלת, מהן אותן פרשיות שונות שבחן היו מעורבים הנאש נתניהו ורعيיתו. פענוח הרמז ובילנו לנחש מהן הדרישות של הנאש נתניהו ורعيיתו.
35. פטורן נכון של כתב החידה הוא קרייטי. לא רק במובן זה שיריעת המחלוקת תתבהר והמבקשים יוכל לכלכל את הגנותם כשהם מכונים לאוון דרישות, אלא גם בהברת עניין נוסף חשוב להגנה. נבהיר.
36. בסעיף זה מודגם הערפל בו נהגה התביעה בניסוח כתב האישום בכריכת דרישות בני הזוג נתניהו יחדיו.
37. מקום בו גבי נתניהו אינה נאשمت (האם שהשתתפה באירוע המכונן שהתרחש בארוחת הערב בו, לטענת המאשימה, הבינו הנאים זה את האינטרסים של אלה ולהיפך, ולמעשה זה המועד בו נקשר הקשר המשוחחת הנטען במרכז מערכתי יחסים של יtan וקח' – ראו נא סעיפים 18-23 לאיוסם) – חוינו שהמאשימה תפרט ותזדקק מהן אותן דרישות נטענות שהפנה רה"מ נתניהו (להבדיל מבג' שרה נתניהו).
38. לפיכך, על פי העקרונות שפורטו לעיל, זכות המבקשים לדעת איזה דרישות נטענות הפנה רה"מ נתניהו שעל פי הטענה שותף עימם באותו קשר פסול.
39. בעניין זה ראו והשו לדוגמא תפ"ח (מחוזי ים) 856/05 מדינת ישראל נ' אברמת גבאי (פורסם בبنבו, 21.3.2006) – שם העתמה ההגנה טענה שכותב האישום נוקט לשון גורפת ועוממה, מבליל פרט למי מהנאשימים

מיוחסות העובדות הנטענות בו, באופן שמקפת את זכויות הנאשימים. בית המשפט הורה על תיקון כתוב האישום כמボקש.

.40. גם כאן הפירוט הנדרש הוא לציוון האירועים בהם פנה רה"מ נתניהו ולמועד התறחשותם ולא לפירוט הראיות המבוססות אותן.

.41. בהיעדר פירוט כמボקש, תפגע זכותם של המבקשים להליך הוגן. גם במקרה זה, היענות לבקשת תתרום למיקוד המשפט וליעולו.

.42. **ברישא של סעיף 31** לאישום נטען :

"מעורבותו הישרה של הנאשם נתניהו בקשר עם הנאשם אלוביץ' בנסיבות הטיקו באהה לדי ביתוי, בין היתר, גם בכ"..." (ראו והשו דברים אלה בדבר מעורבותו הישרה של מר נתניהו בקשר עם הנטען ברישא של סעיף 30 לאישום).

.43. בעניין זה חוזרים המבקשים, בשינויים המתויבים, על טענתם לעיל בדבר השימוש בביטוי "בין היתר".

.44. **בסעיף 32** לאישום נטען :

"באפיק העקיף, העבירו הנאים נתניהו ובני משפחתו את הדרישות להתעדבות בפרשומים באמצעות גורם שלישי מתוך ... בנוסף, העבירו הנאים נתניהו וריעיתנו את דרישותיהם ..." (וראו דברים אלה בדבר פניות מר נתניהו ובני משפחתו בקשר עם הנטען ברישא של סעיף 33 לאישום).

.45. בעניין זה חוזרים המבקשים, בשינויים המתויבים, על טענתם לעיל בדבר השימוש בביטוי 'נתניהו ובני משפחתו וכן ינתניהו וריעיתנו' ומבקשים שיפורטו פניותיו של רה"מ נתניהו ודרישותיו.

.46. **בסייפה של סעיף 33** לאישום נטען :

"הנאשם נתניהו היה מעורב בכלל בתוכן הדרישות, ולעתים אף בניסוחו, תוך מעקב אחר מידת ההיענות של בני הזוג אלוביץ' לדרישות, ולעתים אף תוך דרישות חוזרות ונשנות לתקן אופן ההיענות עד לקבלת תוצאה שהשbieה את רצונו."

.47. בעניין זה חוזרים המבקשים, בשינויים המתויבים, על טענתם ביחס לשימוש בביטויים "יככל" ו-"לעתים" ומבקשים שתפורתנה הדרישות בהן היה רה"מ נתניהו מעורב: באילו היה מעורב בניסוחו ובאיזה מקרים דרש דרישת חוזרת ונשנית לתקן.

.48. **בסעיף 35** לאישום נטען :

"....במסגרת זאת, העביר חוץ לאישורי של הנאשם נתניהו חלק ניכר מן הדרישות שהועברו אליו על ידי שרה ויאיר נתניהו, טרם העברתן לנאים אלוביץ' ולישועה. מתחלת שנת 2015 ואילך, העבירו הנאים נתניהו וריעיתנו את מרבית דרישותיהם דרך חוץ...".

- .49. מתוך אוטם עקרונות שפורטו לעיל, נדרשת המאשימה לפרט איזה דרישות הועברו לאישרו של רה"מ נתניהו על ידי חפי וכן איזה מן הדרישות המתוארכות בעיר רה"מ נתניהו לחפי (להבדיל מ'נתניהו ורعيיתו').
- .50. בסעיפים 69, 78 ו- 79 ג' לאיושם טענת המאשימה כי פילבר קיים ערוץ חשאי עם 'גורמים שונים בקבוצת בזק, ובניהם קמי'.
- .51. מהטעמים המפורטים ועל פי העקרונות שנסקרו לעיל, מتابקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לפרט מיהם אוטם 'גורמים שונים בקבוצת בזק' (לענין זה ראו גם למשל ת"פ (מחוזי חיפה) 37665-05-14 מדינת ישראל נ' שמעון גפסו (החלטה מיום 23.3.2015)).
- .52. **בರישא של סעיף 7 לאיושם טענת המאשימה:**
 "במסגרת ערוץ התקשרות החשי שלחטם עם פילבר, עמדו הנאשם אלובי' וגורמים מטעמו, בין היתר, על כך שהעסקה תאושר ללא תנאים מהותיים".
- .53. ביחס לשימוש בבתיו 'גורמים מטעמו' מتابקש המאשימה להבהיר באילו גורמים מדובר; ביחס לשימוש בבתיו 'בין היתר' חוזרים המבקשים על טענותיהם לעיל.
- .54. **בסעיף 7 לאיושם טענת המאשימה:**
 "...פעל פילבר מול הגורמים המקצועיים הרלוונטיים..."
- .55. מכל הטעמים המפורטים לעיל, מتابקש המאשימה להבהיר מי הם הגורמים המקצועיים הרלוונטיים.
- .56. **בסעיף 72 לאיושם טענת המאשימה:**
 "על מנת למנוע עיכוב באישור העסקה..... לעמדת הגורמים המקצועיים במשרד, לרבות היועצת המשפטית של המשרד, היה מקום לכלול סעיף זה בנוסח האישור. סוגיות השמות הסעיף הייתה מהותית ביותר לנائب אלובי' ולגורמים נוספים בזק והם הביאו לפילבר כי הם מתנגדים נחרצות להכללת סעיף זה באישור...".
- .57. מהאמור עולה כי גורמים נוספים התנגדו להכלתו של הסעיף, מלבד היועצת המשפטית (כך על פי הנטען). על כן נדרשת המאשימה לפרט מי הם אוטם גורמים נוספים. כמו כן חוזרים המבקשים על טענותם ביחס לשימוש בבתיו "גורמים נוספים בזק".

א.4 סיכומו של פרק זה

- .58. כפי שהראינו, לצד פירוט נרחב של טענותיה באישום הראשון, בחרה המאשימה להוшир את המסתכת העובדתיות הנטענת, בczmotim המרכזיות הדורשים הוכחה, עומומים ובעל רקמה פתוחה.
- .59. כך בין היתר, עשתה המאשימה בפרק המתת הנטען, על דרך של ערפל חלקו של רה"מ נתניהו וכרכתו יחד עם דרישות שהופנו על ידי רעייתו ובנו. על המאשימה לפרט את פעולתו הקונקרטית של רה"מ נתניהו בדרישות הściיקור הנטען, מקום שבו בלב כתב האישום עומדת טענת הקשר הפלילי שבין רה"מ נתניהו

לאלוביץ. בהתאם לכך, על המאשימה לפרט למי מבני הזוג אלוביץ הופנו דרישותיו הנطענות של רה"מ נתניהו.

60. מטעמים אלה מולם יתבקש בית המשפט הנכבד להורות למאשימה לתקן את כתוב האישום **כמפורט ו כאמור לעיל**.

א.5 מן הכלל המחייב פירוט עובדתי, לעניינו: פירוט ראיות שלא כדי

61. כאמור, לצד ריבוי מלופירות טענות (תווך ערפל וחוסר פירוט בנסיבות מרכזיות כאמור), צירפה המאשימה לאישום נספח יוצאת דופן ורחב היקף בן 15 עמודים, בו פירוט ראיות המתיימר להציג "דוגמאות הממחישות את דרישות הנאשם נתניהו להטעבות בפרסומים באתר ואופן הייענות החorigה להן" (סעיף 38 לכתב האישום).

62. גם כותרת הנספח עצמה (נספח א' בעמ' 61 לכתב האישום): "דוגמאות בני הזוג אלוביץ' לדרישות הנאשם נתניהו להטעבות בפרסומים באתר ואלה", משמעה שלא מדובר בפירוט מלא של הראיות המבוססות את הטענה, אלא בדוגמאות שנבחרו בקפידה על ידי התביעה.

63. חלק מהדוגמאות המופיעות בנספח עצמו, כוללות גם בכתב האישום גוףו (ראו והשו בין הדברים המוצוטים בסעיף 77 לאיושם לבין סעיפים 16 ו- 21 לנספח א').

64. יתר על כן, בכתב האישום ציטוטים נוספים מחריאות אשר אינם מופיעים בנספח (ראו, למשל, סעיפים 85- 87 לאיושם).

65. מדובר במעשה שלא יעשה.

66. להבדיל מהפירוט הנדרש של עובדות המבוססות לשיטת המאשימה את יסודות העבירה אותה היא מייחסת למבקשים, פירוט ראיות המבוסס לשיטתה את אותן עובדות הנטענות בכתב האישום, אינו נדרש והוא פסול.

67. בכתב האישום איןו "מודעת פרטום". ברור שפירוט הראיות שבו, באופן חריג, שאינו נדרש על פי דרישות החוק והפסיקה, נועד למטרות שהן זרות להליך הפלילי ומהומותו אותו.

68. אגב כך, אותה "יצירה" פוגמת גם בניהול ההליך כסדרו הן בהיבט הראייתי והן בהיבטים מהותיים אחרים.

69. כך, למשל, מכינסה המאשימה "בדלת האחורי" לтик בית המשפט ראיות שלא עברו את כור ההיתוך של דרך הגשתן המקובלת ולא נבחנה כלל קבילותן בטרם נעשה כן.

70. מטעמים אלה יתבקש בית המשפט הנכבד לקבוע ששובבו הראיות בכתב האישום הוא מעשה פטול שהביא לפגמי מהותי בכתב האישום אשר, למרבה הצער, ביום לא ניתן לתקן את נזקו. ובעניין זה טענות המבקשים שמורות.

חף, יער, רוזן עוזר ושות'
ב"כ המבקשים